

denne Densende vilde have sin fulde Opmærksomhed henvendt paa at undgaa virkelige Ulemper, hvor saadanne skulde komme til at vise sig. Men den Skræmsel, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Wille) malede os paa Børgen, at vi skulde se hen til Grækenland og til den Indflydelse, som en Stormagt af Forsvarshensyn og af Hensyn til sine Underaattens Interesse kunde forlange at øve, udelukkes ikke, selv om § 6 bliver staaende. Thi § 6 handler kun om Bestillingsmændenes og Funktionærernes Indfødsret; men de virkelige Interesser, hvorved Foretagendet knyttes til Udlandet, ere de udenlandske Kapitaler. Sker der, altsaa Tab, der kunne lægges den danske Stat til Last, saa ere vi altid udsatte for, at et saadant Formynderskab kan gjøres gjældende overfor os. Men det fremkommer ikke derved, at vi meddele Indfødsret til Funktionærerne, men derved, at vi indlade os med fremmede Kapitaler. Jeg skal altsaa fremdeles fastholde Forslaget om at lade § 6 udgaa. — Endnu skal jeg tilføie, at det Punkt, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) fremdrog, har Udvalget ganske vist ikke været saa opmærksom paa, som ønskeligt var. Jeg tror imidlertid, at der var Meget i, hvad det ærede Medlem yttrede, og det skal blive taget under nærmere Overveielse til 3die Behandling.

Tugen: Forslaget om at udstemme § 6 har jeg kunnet slutte mig til, skjøndt det, som det ærede Thing maatte vil erindre, netop var mig, som i sin Tid har reist det Spørgsmaal, som omhandles i Paragrafen. Det var, da vi forhandlede om den lolland-falsterke Jernbane og Forbindelsen med Udlandet over Femern, at jeg fremkom med Spørgsmaalet ved tredie Behandling; Sagen blev standset og sendtes til Udvalg, og den bekjendte Paragraf indkom. Men dengang var der Tale om den lolland-falsterke Bane og dens Bestyrelse, hvorimod dens Forbindelse med Femern-Banen kun var en Biting; men her er der ikke Tale om Andet end en Forbindelse mellem to Baner, en Dampfærgesforbindelse over Sundet og ikke om Bestyrelse af nogen egentlig dansk Jernbane, saa at jeg har troet at kunne slutte mig til den Opfattelse, at det havde mindre Betydning i dette Tilfælde ikke at lade denne Paragraf blive staaende, og Forslagets Række er kun at lægge Bestemmelsen over til Indenrigsministeren, der vist i denne Densende vil tage alt fornødent Hensyn. — Jeg begjærede egentlig Ordet for at sige et Par Ord om, hvad vi have hørt af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Det forekommer mig, at efter de Dplysninger, som det ærede Medlem fremkom med — og har, som jo er personlig interesseret i det Anlæg, der omtales i § 1 Nr. 2, maa jo derom vide særdeles god Bested — kommer Sagen til at stille sig ganske anderledes end i det foreliggende Lovforslag. Ud-

valget har ikke kunnet betragte det foreliggende Lovforslag anderledes end — hvad der ogsaa er udtrykt i Titlen — som angaaende en Dampfærgesforbindelse mellem Sjælland og Sverrig. Dette har været Hovedsagen, og derpaa har Opmærksomheden været henvendt; men nu siger det ærede Medlem, at Hovedsagen er at faae en Jernvejsforbindelse mellem Hovedstaden og Løse- og Ladeplasserne samt Havnene Nord for København. (Frederiksen: Det har jeg ikke sagt!). Det ærede Medlem fremstillede det som Hovedsagen (Modsigelse af Frederiksen) at sætte disse Pladser i Forbindelse med den sjællandske Jernbane og da leilighedsvis — hvad Enhver kan faae Lilla-delse til — at anlægge en Dampfærgesforbindelse mellem den danske Stat og de svenske Jernbaner. Dette er et virkelig Udtryk af, hvad det ærede Medlem sagde. Fremdeles staar der i § 1, Nr. 2, at det skal være en Jernbane, der udgaa fra et Punkt paa den nordsjællandske Jernbane mellem København og Sællerup; men nu siger det ærede Medlem, at dette Anlæg skal sættes i Forbindelse med den kjøbenhavnske Banegaard ved en halvcirkelformig Bane udenom København. Det bliver altsaa en selvstændig Bane i Forbindelse med den kjøbenhavnske Banegaard, og saa skal den Nord for København igjen sættes i Forbindelse med Havnen. Derfor dette Spørgsmaal forelaa for sig selv, skulde jeg intet have imod for Alvor at gaa ind paa en Diskussion derom, og maatte vilde jeg da komme til det Resultat, at det vilde være gavnligt, at faae en Jernbaneforbindelse af denne Bestaaenhed. Det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem, og som er fremkommet paa et temmelig sent Standpunkt, tyder ogsaa paa, at Meningene her egentlig er at faae en Forbindelse mellem Havnen og Løse- og Ladeplasserne med København. Det kan være en Sag, der kan have sin Betydning, og som man maatte kan gaa ind paa; men skal den træde hindrende i Veien for en Dampfærgesforbindelse mellem de sjællandske og svenske Jernbaner, saa veiser der sig Indvendinger derimod. Det ærede Medlem har fremhævet den store Betydning af en Dampfærgesforbindelse mellem de sjællandske og de svenske Jernbaner; heri ere vi enige. Det ærede Medlem har fremdeles fremhævet, at Forbindelsen bør ske saa nær som muligt mellem Malmø og København; derom ere vi ogsaa enige. Men nu vil det ærede Medlem, at Forbindelsen skal gaa nordøstover over Kalkbrønderierne til Landskrona, hvorimod jeg foretrækker Veien over Amager, Dragør til Lindhamn og Malmø. Naar man er kommen ind paa denne Vej, har det maatte fra Først af været for at sætte Amager i nær Forbindelse med København, men nu er det først og fornemlig for at komme til et Sted, hvor Overfarten er fortere — den er kun Halvdelen af Veien der, hvor det ærede Medlem vil lægge Dampfærgesforbindelsen, nemlig mellem Kalkbrønde-